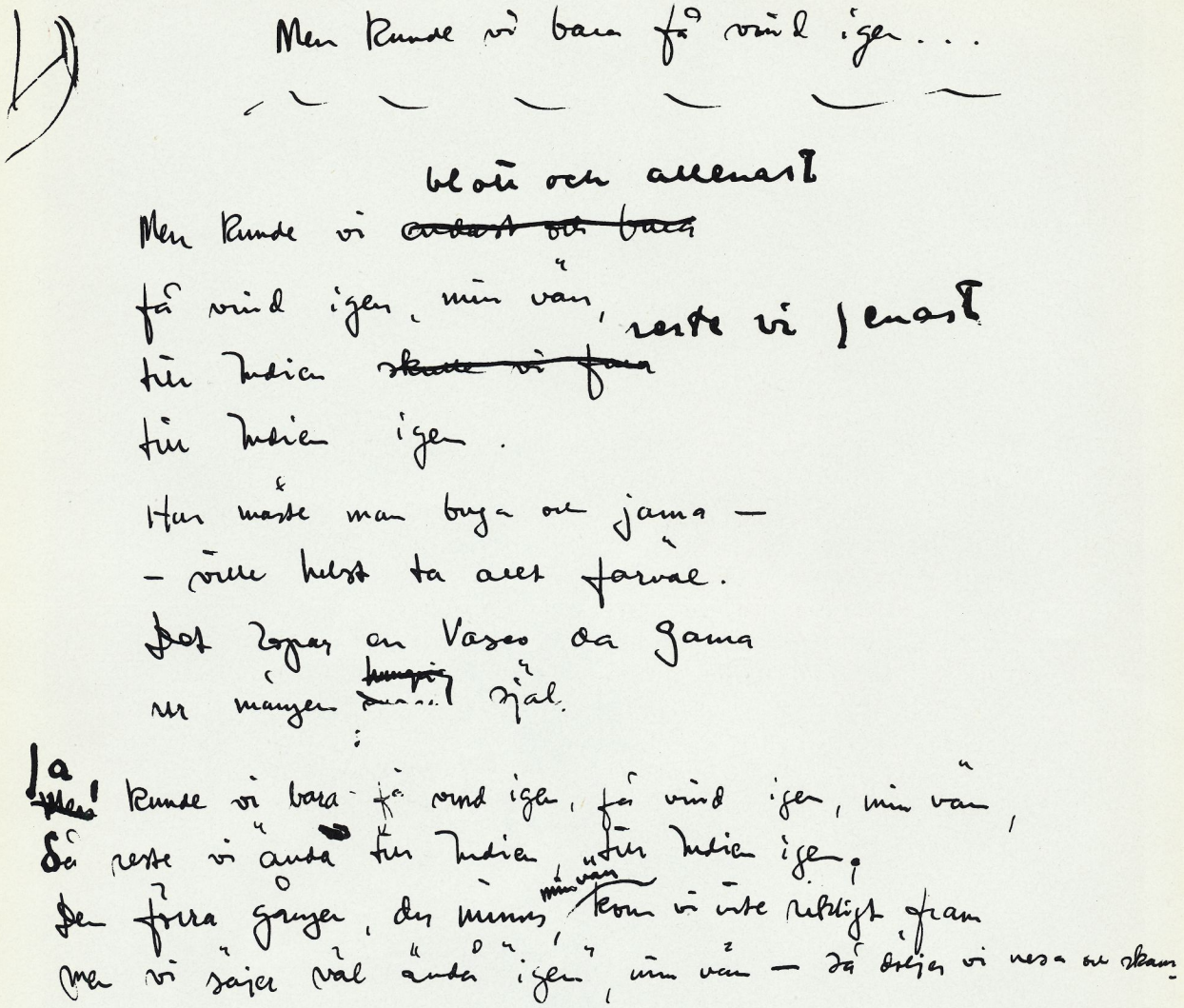

Poste Restante ★

Medlemsblad för
Nils Ferlin-Sällskapet
Nr 1 1983

Originalmanuskript till "Men kunde vi bara få vind igen" (sång i filmen "Sången om Stockholm" 1947), ändrat men ännu inte helt slutgiltigt. I det illa medfarna pappret är som synes ett ord i första strofens sista rad bortrivet. I den slutliga utformningen står där ordet "kuvad".

Omslagsbilden: *"Den ena den är vit..."* Foto: *Bo Schreiber,* Aftonbladet 1983.

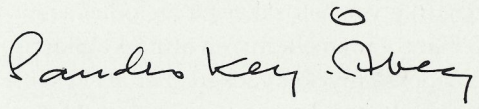
Kära Ferlinvän

Det är inte mycket man kan lita på i den här världen. Inte kan man lita på vallöftena, säger en, inte kan man lita på penningvärdet, säger en annan, inte kan man lita på vädret, säger en tredje. Ja herregud, tillägger kanske du, inte ens Stenmark kan man längre riktigt lita på.

Ja, inte är det roligt att leva i en så osäker och svekfull värld. Men att våren är på väg, det kan vi ändå lita på. Det säger oss ljuset som stiger och förlängs för varje dag. En annan sak, kära du, som du också kan lita på är Ferlinsällskapet, att det består och lever starkt och meningsfullt. Ekonomien är bättre än någonsin och nya medlemmar kommer till! Vi kan tryggt och lugnt räkna med att vi är i stånd att dela ut våra priser och stipendier till högt förtjänta skalder och trubadurer.

Snart har vi vårt vårmöte. Det är ett utmärkt tillfälle för dig, min vän, att uppleva hur vitalt och innerligt Ferlinsällskapet går framtiden till mötes.

Välkommen, önskar din vän

ETT LITET JUBILEUM

är alltid trevligt att ägna sig åt — i den mån man anser sig kunna finna en anständig anledning till något sådant. Och år 1983 behöver man inte leta särskilt länge efter något att fira. 1963 utdelades det första Ferlin-priset till "Vanvördiga visors" unike ordkonstnär Ruben Nilson. Sällskapet var då knappt årsgammalt men hade ändå lyckats skrapa ihop 3 000 kr.

Nationalekonomer, statistiker och liknande högförståndiga personer må bedöma, i vilken utsträckning Sällskapet lyckats hålla jämna steg med levnadskostnadsindex med flera opoetiska begrepp. I varje fall hade stipendiesumman mer än 9-dubblats 1982, när 28 000 kr delades ut som Ferlin-pris, Trubadur-pris och arbetsstipendier. 1983 firar vi 20-årsjubileet med att dela ut 40 000 kr (minst?), alltså en dryg 13-dubbling. Samtidigt har medlemsavgiften inte mer än 3-dubblats, från 10 kr till nuvarande 30 kr. — Och ändå försäkrar revisorn att skattmästaren fortfarande lyckats att (som någon uttryckt saken) få creti och pleti att gå ihop.

GL

Att översätta Nils Ferlin till engelska

Av *Martin Allwood*

1946 var jag med om att grunda den svenska sommarskolan vid Augustana College i Rock Island, Illinois, tillsammans med den gamle hedersmannen Arthur Wald, Kerstin Hane (sedermera Forssell), och professor Erik Wahlgren från Los Angeles. Jag fann snart att inga av det "nya" Sveriges poetiska skatter var tillgängliga på engelska. Mitt i Mississippidalens stekande hetta övertalade jag mina kollegor att på sina lediga stunder försöka översätta åtminstone de mest kända nyare dikterna. Naturligtvis blev det då genast tal om Nils Ferlin, som Kerstin och jag älskade, men som var helt okänd för våra amerikanska vänner.

Jag ville börja med "Får jag lämna några blommor". Här var det alltså fråga om den allra svåraste sortens tolkning — en dikt, som också är en känd sång, och måste bli en lika vacker sång på det nya språket. Låt mig genast bekänna att jag inte var helt säker på melodien själv. Kerstin Hane var emellertid en utmärkt gitarrist och sjöng också mycket vackert. För att vi skulle få text och musik att stämma perfekt fick Kerstin först "sjunga före" på svenska, sen föreslog jag en engelsk rad, varpå Kerstin fick sjunga den föreslagna tolkningen. Det var en bra metod. På det viset kunde vi fila och fila på varje rad tills den blev riktigt vacker i sin nya dräkt. Ofta fick vi rådfråga våra amerikanska kollegor, som beredvilligt kom med goda förslag till lösningar när vi hade kört fast. När hettan blev alltför svår rådfrågade vi även många flaskor öl.

Det är en självklarhet, att man måste vara säker på alla ordens betydelse när man skall översätta — både grundbetydelsen, och den betydelse ordet har just i detta sammanhang. "Får jag lämna några blommor" betyder ju inte, att den talande vill lämna dem kvar ett par dar för att sedan hämta dem. Om det hade varit betydelsen, skulle det kanske heta "leave" på engelska. Nej, vi har här en vacker hövlighetsfras, välkänd för dem som vuxit upp i den svenska kulturen. Man ser framför sig t ex en gäst som **överlämnar** sina blommor till värden. För detta finns det knappast någon knäsatt fras på engelska. Dessutom är det här inte frågan om en vanlig gäst, utan en älskare som talar till sin kära, och hon kanske i sin tur är en symbol för livet självt!

Och allt detta måste "låta bra", vara sångbart på engelska!

Jag bestämde mig för "May I offer you some flowers", som tycktes täcka det mesta i situationen, och även låter bra när man sjunger.

Rimmen är mycket viktiga för Ferlin. Att utelämna rimmen vore att betänkligt försvaga det etsade, det mejslade och formsäkra i hans dikter.

Det engelska språket saknar den grava accent som förekommer i många tvåstaviga svenska ord. Detta gör att "my dear" verkar mycket svagt jämfört med "min kära" (dear kan alltså inte uttalas med grav accent). Trots detta ansåg jag att rimmen borde återges på engelska.

Resten av rimmen är ju enstaviga (vård — gård: care — fair; röd — död: red — dead) och utgjorde därför inget problem.

Ferlins stilart och ton i denna underbart vackra dikt är högstämd och delvis arkaiserande ("du må ej varda ledsen", o s v) Detta måste omskapas i samma stilart på engelska, vilket fordrar grundlig beläsenhet i engelsk litteratur och ett fint språköra. Vad skulle vi göra med "ledsen"? Sorry? Sad? Nej, det låter platt och fantasilöst. Något av detta kan upplevas på svenska i skillnaden mellan "led-sen" med uttalat "d", och "lessen". Till slut bestämde jag mig för det vackra och stilenliga engelska ordet "downcast", som även förmedlar de medeltida övertonerna i Ferlins text.

forts sid 6

May I Offer You Some Flowers

Lille Bror Soderlundh

May I offer you some flowers,
A few roses in your care?
And you must not be so downcast, my dear,
For these roses I have brought you from a royal garden fair,
It takes a sword to approach them there so near.

And one of them is white, and the other one is red,
But the third one is my best gift, my dear.
It cannot blossom now, for the giver must be dead.
That rose is strange and wondrous, my dear.
It cannot blossom now, for the giver must be dead.
It shall blossom very long then, my dear.

Words by Nils Ferlin, b. 1898.

Translated by Kerstin Hane Forssell and Martin S. Allwood.

forts fr sid 4

Den alldeles speciella poängen med "konungagård" i stället för "kungagård" fick jag försöka rädda genom det arkaiserande "royal garden fair", som samtidigt klarade rimproblemet.

Den chevalereska helsvenska stämningen i "vill jag helst dig förära" misslyckades vi att finna en engelsk motsvarighet till; "is my best gift, my dear" är inte särskilt inspirerande, men det är sångbart, och får fram Ferlins andemening. Ibland får tolkaren bjuda bröd när han inte kan baka kaka.

Hemligheten med en god tolkning är att kunna utgångsspråket så bra, att man känslomässigt upplever alla övertoner och anspelningar, och att sedan fråga sig själv: "Hur skulle man inom det andra språk- och kulturområdet uttrycka just den upplevelsen?" Om det inte finns en exakt motsvarighet, vilken kommer då närmast, så att de nya läsarna i alla fall får en **liknande** skönhetsupplevelse? För det det ytterst gällde var ju att göra Nils Ferlin beundrad och älskad i det anglosaxiska kulturområdet.

Ungefär så här arbetade jag och Kerstin Hane med Ferlin vid Augustana College sommaren 1946. Några dikter av Ferlin trycktes i USA redan 1948 i den tvåspråkiga "Modern Swedish Poems": "Genom en vägg" (Through A Wall) och "Jag kunde ju vara" (I Could Have Been). I min antologi "20th Century Scandinavian Poetry", som kom ut i New York och Stockholm 1950, fanns nio dikter av Ferlin med på engelska.

Ingen berättelse om hur Ferlin översatts till engelska kan utelämna de lysande tolkningar som gjorts av svensk-amerikanaren Thorild Fredenholm (son till Axel Fredenholm, som var föreståndare för Riksföreningen för Svenskhetens Bevarande i Utlandet). Som en mästerlig, absolut fulländad tolkning vill jag beteckna Fredenholms "In Arendorff's Time" (På Arendorffs tid, först publicerad i min Scandinavian Songs and Ballads 1953). Till denna dikt har Ferlin själv satt musiken. Vi har två gånger framfört den i radio i USA med kören vid Hobart College i Geneva, N.Y. under ledning av Lindsay Lafford. De som hörde den kunde inte tro att det var en översättning, så 100-procentigt gick den hem. Jag är därför mycket stolt över att jag i den stora antologien "Modern Scandinavian Poetry" som kom ut 1982, lyckades få med inte mindre än sex av Thorild Fredenholms sällsynt fina tolkningar, inklusive "In Arendorff's Time".

På Arendorffs tid
då var himmelen vid
då var stjärnorna nära att se.
Det var glädje och skratt;
blev man haffad en natt
var de' ingenting särskilt me' de'.
Det var uppåt, det kan jag förkunna,
fast man bodde ibland i en tunna.
Och man frös och man svalt
men man klarade allt.
De' var ingenting särskilt me' de'.

In Arendorff's time,
That's when life was sublime,
And the stars weren't so hard to get at.
There was joy and delight.
Were you locked up one night?
There was nothing peculiar in that.
It was class — though at times one's apparel
was all rags, and one dwelt in a barrel.
And though famished and cold
one did not lose one's hold.
There was nothing peculiar in that.

Före resan

av *Ingemar Berglund*

Till vännen Sten Lundgren

Det är så mycket jag ännu måste —
måste göra innan jag reser.
Städa i lådorna, damma i alla vrår
skura ränderna mellan trasmattorna.

Betala allt mot kvitto
slå upp en spik att hänga nyckeln på
vattna krukväxterna
ta bort dörrskylten.

Avbeställa tidningen
gå omkring och säga adjö
undra en stund hur det kan kännas att dö
och om man ingenting glömt i alla fall.

Falsk historieskrivning

Tråkigt nog visar det sig nödvändigt att Poste Restante återigen — men förhoppningsvis för sista gången — tar upp frågan om den dom Nils Ferlin som 21-åring drabbades av i Filipstad för ett brott som han — allting pekar på det — aldrig begått.

Nils hade som återbetalning på en skuld fått en mindre summa av en annan Filipstads-yngling, som dessförinnan stulit 800 kr av en tredje person. Polisförhörsprotokollet meddelar att Nils "förnekade på det bestämdaste, att han hade någon del i tillgreppet". Vid rättegången, ledd av rådman Georg Dahl, svarade Nils enligt sin egen berättelse (förmedlad av Åke Runnquist i boken "Poeten Nils Ferlin") fortfarande nej på domarens fråga, om han vid mottagandet förstått att pengarna var stulna. Detsamma skriver Gustaf Andborg i sin bok "Nils Ferlin, vännen — skolkamraten": "På rådmannens fråga om Nils varit medveten om varifrån pengarna kommit svarade Nils ett klart och bestämt **Nej**, men i protokollet antecknades att frågan besvarats jakande. En av Nils' kusiner begärde att få ta del av rättsprotokollet, men detta vägrade rådmannen. Stadens starke man hade manifesterat sin styrka med ett justitiemord." — I rättegångsprotokollet står det alltså: "Ferlin hade genast insett att penningarna voro stulna från målsegaren." Domen löd på tre månader ovillkorligt — försvararens vädjan om villkorlig dom avslog rådman Dahl.

För en normalt tänkande läsare förefaller rättegångsprotokollet alltså knappast som något pålitligt dokument att bygga en bevisföring på — både Nils Ferlin och Gustaf Andborg försäkrar ju att det är direkt och medvetet lögnaktigt. Men normalt tänker inte docent Jan Mogren, som i Värmlands Museums minnesbok om Nils Ferlin 1978 begick en högst sällsam "vetenskaplig" uppsats. I total nonchalans mot vedertagen vetenskaplig källkritik använde han ett "dokument" som detta omstridda protokoll av högst dubiös sanningshalt till bevis för, att Nils verkligen skulle ha begått stölden och skrev: "Talet om justitiemord saknar, syns det mig, underlag i rättegångshandlingarna."

Följden av docenten Mogrens egenartade skriverier visade sig snart. Av den tvivelaktiga fjädern blev det — inte en höna utan — minst en tjäder eller snarare en skvader. Av den påstådda stölden blev det regelrätt rån. "Lyrikvännen" utgav 1980 ett temanummer om Nils Ferlin, som till avsevärd del bestod av hjälpligt omstuvat material från tidigare nummer av Poste Restante. Men där ingick också en artikel av Åke Runnquist, som obetänksamt nog meddelade att han vid samtal med Nils Ferlin inför sin bok om skalden fick löftet att han "gärna fick berätta att han suttit i fängelse för delaktighet i ett rån, men om jag hade fel på ett årtal eller ett datum slog han ned som en hök".

Därmed anses det tydligen numera klarlagt, att Nils Ferlin till allt annat förargelseväckande också var rånare. Nu senast är det aktuellt (och har föranlett dessa rader) i Folke Isakssons "Gnistor under himlavalvet", utgiven av FIB:s Lyrikklubb (som ju ger ut "Lyrikvännen" och alltså nu återigen verksamt bidragit till en egenarad syn på Nils Ferlin). I en fotnot till sitt porträtt av Nils Ferlin skriver där Folke Isaksson intet ont anande: "Enligt Åke Runnquist i **Poeten Nils Ferlin** (Stockholm 1958) blev Ferlin utpekad som inblandad i en stöldaffär. I **Lyrikvännen** 6 1980, Ferlinnumret, förklarar Runnquist emellertid att poeten "suttit i fängelse för delaktighet i ett rån".

Så snabbt och lätt förvandlas alltså Nils Ferlin från oskyldig till tjuv och från tjuv till rånare, i takt med att nya texter kommer till. Hur länge dröjer det innan han avancerat till rånmördare? — Då, men inte förr, återkommer Poste Restante till frågan.

Gunnar Larson

HAN HADE OTALIGA VÄNNER

Av *John Harryson*

Man frågar mig: "Vad har Nils Ferlin betytt för dig?". Jag ber att få tänka efter och fundera lite, för jag finner frågan viktig — Nils Ferlin har betytt och betyder väldigt mycket för mig.

Sedan glömmer jag frågan för dagens enahanda. Men när natten kommer och jag har släckt min sänglampa kommer den tassande, som ett oroligt barn som inte kan sova. Jag sluter ögonlocken och frågan kryper in bakom dem. I nattmörkret ligger vi och iakttar varandra bakom mitt pannben. "Vad har Nils Ferlin betytt för dig?". Rad efter rad av hans "efterlämnade kvarlåtenskap" rinner genom mitt minne.

När jag vaknar upp och ser på de lysande siffrorna på mitt digitalur på nattduksbordet är klockan 03:43 på morgonen. Det är vargtimme. Jag minns ingenting av nattens drömmar, men jag minns frågan: "Vad har Nils Ferlin betytt för dig?".

Först får jag lust att utbrista: "Allt!". Men det vore lögn och undanflykt och jag får ett behov av att verkligen söka svaret på frågan, inte för Nils Ferlins skull, utan för min egen.

Jag stiger upp och går till mitt skrivbord. På det ligger "Barfotabarn" sedan gårdagen, då frågan väcktes.

Jag behöver inte öppna boken. Jag vet vad som står i den. På försättsbladet står skrivet med flickaktigt vacker handstil: "Slutet blev inte så bra. Tyvärr! Lycka till i livet utan mig! Christina." Den gången var jag sjutton år. Hon hade prickat för:

"Nu är det inte långt emellan
människornas hus
men långt mellan hjärta och hjärta."

Men jag fäste mig vid helt andra rader den gången:

"Du lilla lilla lykta i den stora stora natt
ack hur innerligen hjälplös du irrar"

Förlåt mig Christina, men man är inte särskilt bevandrad i kärlekens labyrinter när man är sjutton år. Idag, när du förmodligen är både farmor, mormor och gråhårig, ska du veta att den gången vi drack kaffe på en filt i backen ovanför lokstallarna vid Ulriksdal och du läste dikter för mig — då fäste du mig vid Nils Ferlin för livet. Många år och många hjärtesorger senare totade jag ihop några rader på min "papperslapp":

Du mörka 40-tal
en värld av våld och krig
Lili Marleen, Glenn Miller
Carmencita
En trött lanterna lyste dock
vår stig igenom vinternätter
frostigt vita
Vi kurade ihop oss runt ditt ljus
och lyssnade i andakt till
pegasens vingesus
och vi la' sockerbitar i vårt
sura vin. Och kunde utantill
var kolsvart dikt utav dig
Nils Ferlin

En dag hörde jag förvånad min sextonåriga dotter citera: "När kroppens krematorium / förbränt din själ till aska". Jag frågade hur det kom sig att hon kände till Nils Ferlin. Hon svarade:

—Hur skall man kunna undvika det, som din dotter? Hans poesi lärde jag mig samtidigt med Imse Vimse Spindel.

Jag tror att Nils Ferlin skulle ha glatt sig åt det svaret. Och nu kommer den igen, tanken på att jag så gärna skulle vilja göra honom glad. Jag skulle vilja göra något för honom. Jag är så tacksam för allt han gett mig...

Jag tillhör inte dem som hade glädjen att träffa honom. Och lika bra var det, för honom. Men en gång var jag nära. Jag var ung skådespelare och ute på turné. Jag hyrde ett enkelt rum på ett pensionat i Norrtälje över natten. För att komma in dit måste jag gå genom ett annat rum, som beboddes av en för mig okänd person. Okänd tills jag kom hem efter föreställningen. När jag smög mig genom genomgångs-

rummet visade det sig att dess inneboende var vaken. Han bjöd på en bärsa och började tala. Han kallades av bröderna i Klara för Intellektuella Johansson och gick på bystan och nasade skor. Han hade dröjt sig kvar i Norrtälje längre än vad som gagnade affärerna men kunde inte förmå sig att nasa vidare genom grönskan. Ty hans stora önskan var att nasa sig fram till torpet i Penningby, där Nils Ferlin bodde. Men han tordes inte, för han var rädd för Henny, Ferlins hustru. Hon vårdade den då värkbrutne poeten och skyddade honom mot allt som kunde oroa.

Intellektuella Johansson berättade om Nils Ferlin, jag lyssnade. Under utdragssoffan stod hans dagen innan inköpta ölback. Tillsammans såg vi solen stiga upp bakom det spartanska pensionatsrummets sladdriga gardiner. "Ljug mig en saga, sagobror, jag älskar vackra sagor".

På morgonen när jag skulle resa fann jag Johansson i full fart med att packa. Nu skulle han vidare på livets stråt, norröver. Penningby och broder Nils fick vänta.

Jag reste vidare på min turné för att sälja min konst. Intellektuella Johansson vandrade upp mot norra Uppland för att sälja sina skor. "Men en nasare han äger / just inte mer än ord".

För en tid sedan sa jag till Nils Ferlins syster Ruth att jag tyckte det fanns alltför många som räknade Nils som sin personlige vän och bror. Han kunde omöjligen ha haft så många bröder, otaliga. Hon svarade lugnt, så som bara levnadsvisa människor kan: "Där har du nog fel. Nils var oändligt vänfast och hade många vänner."

Så rätt hon hade.

Nils Ferlins sanningskrav och enkelhet har lärt mig att inse att ingen människa är ensam med sina drömmar och sitt hopp om något bättre, vackrare och renare. Han har lärt mig att allt finns att söka i den enkla vardagen.

En mycket god vän kände slutet nalkas och satte sig avsides med mig för att berätta för mig hur han ville begravas. Vi skämtade inte! Det var allvar och kylig höst. Allt skulle vara enkelt. Han ville ha en viss musik. Ingen präst, inga tal.

—Men du ska läsa
"Inte ens en grå liten fågel".

Det blev som han ville.

Så rätt du hade, "syster" Ruth, han hade otaliga vänner. Jag är bara en av dem.

NY FERLIN-LP

"I livets villervalla"

Ove Engström sjunger **Nils Ferlin**

till ackompanjemang av
Strängnäs Underhållningsensemble

16 dikter av Nils Ferlin
till musik av Tor Bergner, Torgny Björk, Ove Engström och Lille Bror Söderlundh

Skivan som fått många pressrosor, kan beställas direkt hos skivbolaget av Ferlin-Sällskapets medlemmar till förmånspriset 40 kr + porto, varav 5 kr oavkortat går till Sällskapet.

Skriv eller ring till
MUSICANT RECORDS
Nässelstigen 91 162 40 VÄLLINGBY
tel 08-89 50 95

PS Glöm inte att ange om Du vill ha skiva eller kassett!

VÄNSKAP

Av *Elsa Grave*

Gud, när jag nu utträtt
ur statskyrkan
och därmed överlämnat den
i sitt eget våld
kan vi kanske slå följe
och bli vänner?
Jag ska hjälpa dej
i stunder av bönfrihet
med att låta dej
anropa mej
med psalmer och bönen:
Moder Vår
som på jorden går
giv mej en bit
av din slarvsylta idag
och fräls mej
från alla himlars
samlade skåpsmat,
blåsvedda änglavingar
och omoderna radband
talrika som stjärnor
och galaxer
i den kurviga rymden
i härlighet
och i evighet — usch —
såsom jag frälser dej
Moder Vår
från trycket
det treeniga
det hemliga trycket
av högre evighet
och himlars djup

Ty du har lärt mej
vänskap
Moder Vår
ty du är människan
vännen i trängsel, fylla
och i ett tidsmättat liv
i evigheternas valstakt

Så svara
svara — vadsomhelst
en bön — ett tecken
en liten ton!
Jag är din vän
och jag ställer inga frågor
så svara
Moder Vår
Min otålighet
är fri från tid
och kräver snabba svar —
Men svara då —
kläm fram ett enda ord
av vänskap!
Du svarar inte, Moder Vår
Låt bli då!
Nu har jag bett
och tillbett dej
och ödmjukat mej
och du går där och tiger
och tiger — — —
Men jag kommer igen!
Mina böner
tar inte slut
som dina!

Du tiger ändå?
Skall denna tystnad
vara ett svar?
En hämnd?
En outgrundlighet?
Moder Vår
menar du
att denna sura tystnad
är det som kallas vänskap?

Så dra då åt helvete
Amen —

OMSKOLNING

Av *Stig Warren*

Vid närmare skärskådande
såg obducenten en dag
att han kände igen sej
i arbetsobjektet
som inte kände något
Då skrek han
Det var därför han skrek
Man bar iväg med honom
genom korridorerna
Efter all uppståndelse
och till sist sin egen
på Psyket
blev obducenten lyriker
Vid närmare skärskådande
såg han en dag
som i en uppenbarelse
vad han höll på med
Då log han tacksamt
Kniven gjorde ont

Att vara "frände" med Nils Ferlin

Av *Tore Lagergren*

När jag berättade för Nils Ferlin att min far på sin tid varit postexpeditör i Filipstad och bodde där med familj, så klappade Nils mej på axeln och sade: "Men då, broder, kan vi räkna oss som fränder", och när jag tillade att jag var född i Kristinehamn och att jag på mors sida var värmlänning sedan minst sex generationer, så tillade han att detta med säkerhet förklarade min musikalitet och mitt konstnärliga jag.

Min far var varmt intresserad av den tidens lyrik och han kunde föredraga den ena poetens vers efter den andra utantill, och min mor läste om julaftonen Frödings dikter på ren och oförfalskad värmländska. Bibeln lästes aldrig i mitt hem. Visserligen försökte våra lärare i läroverket ta död på lyrikintresset med allt fosterländskt trams vi fick lära utantill och i sången samma sak. Tänk bara på "Stå stark du ljusets riddarvakt" och "Hör oss Svea"! När vi snubblade fram "Älg-skyttarna" i Runebergsk hexameter, höll läraren takten med att slå linjalen i katedern.

Men detta var före Nils Ferlins entré på den svenska lyrikparnassen.

Jag såg honom först på Norma, jag med tre assietter i en avlång porslinsform + småvarmt och en kopp kaffe. Hade i Staterna lärt mej dricka kaffe till maten. Nils Ferlin satt med ett halvt glas pilsner (ack, usla blask). Han satt ensam och det verkade som om ingen ville störa honom.

Nästa gång såg jag honom på "Tavernan", en källarlokal vid Vasagatan, där han satt omsvärmad av den svans han sedan fick dras med. En av "vännerna", Noj Benkow, hoppade upp på bordet och dansade en slags rysk dans och alla applåderade. Men Ferlin verkade ensam även här, talade inte med någon, slöt sej inom sej själv och vaknade först till när hans dåvarade "Viktoria" Beth Lagerlund ställde ett glas vin framför honom och viskade något i hans öra.

Nästa gång, under kriget, när Lille Bror Söderlundh introducerade mej på "Freden", kom han sent in och slog sej ner vid vårt bord i Schweizeriet. Det var vid detta tillfälle vi blev "fränder" och han tog mej i hand och sade alla sina förnamn. Söderlundh hade presenterat mej som musikkollega och varande fin tecknare. Vi talade om min favoritskald Birger Sjöberg, vars "Kriser och kransar" jag hittat på Biblioteksgatans Bokhandel (1:sta upplagan). Själv var han endast bekant med "Fridas visor" men han lovade köpa boken. Om han nu gjorde detta har jag föga aning om. Ferlin köpte väl sällan böcker. Som alltmer stamkund på Freden träffades vi allt oftare men det blev dåligt med samtalen, då han oftast var trött och och det var svårt att höra vad han mumlade. En föregångare till Marlon Brando — Ferlin hade ju varit skådespelare i sin ungdom. Snart utkristalliserades ett gäng, som efter ranson och lättgroggar försvann till s k Nachspiel, en del hos Kerstin och mej vid Nybrogatan, vilket kan bevisas i min gästbok, där Nils bl a ritat ett självporträtt (se PR nr 2, 1976). Han tyckte mycket om min fru och kallade henne "Mitt vackra barn".

Gänget gjorde flera utflykter till någon kåk på landet med mackor, "Jansson", öl, vin och brännvin. Av gänget minns jag Ivar Ahlstedt, Benkow, Grundström, Kleerups och en del yngre flickor. Vi åt, drack dansade (inte Nils) kramades och en del kysste varann. Med andra ord så var det rätt så trivsamt.

Från Freden minns jag när Ferlin stod på händerna vid kaminen och Helga (värdinnan) kom rusande och utbrast: "Men herr Ferlin, vad gör ni? Tänk om jag skulle ställa mej på händer". Då tog Nils ett steg bakåt och chevalereskt givande plats sade han: "Det, fröken Helga, det skulle jag vilja se!"

En kväll hemma på Nybrogatan 14, IV tr ö g kom han tillsammans med målaren Folke Hellström—Lind, Åke Balltorp och Lille Bror Söderlundh. Han hade på Freden träffat Marianne Löfgren och han fick efter en stund för sej att prata vidare med henne, sedan han fått besked om att hon var gift med någon som hette Bergwall. Beväpnad med en telefonkatalog fann

han snart namnet och slog numret till den första i raden, som befanns vara stadionchefen. "Hallå, (det dröjde ett tag) det här är Nils Ferlin, får jag tala med Marianne — om jag vet vad klockan är — är du inte gift med Marianne — då kan du dra..."

Nästa Bergwall: "Det här är Nils Ferlin, får jag tala med Marianne — vaa — är inte du heller gift med Marianne. Det var som fan." Lägger på luren och sedan nästa Bergwall och nästa (han blev allt artigare i tonen) tills han kom till den rätte, en sömndrucken regissör som varken visste ut eller in och till slut inte tordes väcka sin fru. Jag tog en sorgsen Nils med ut i köket, där jag hade en flaska i kylskåpet och vi skålade för Marianne — den sällsynt fina aktrisen.

När Nils fyllde de 45 ordnades en stor subskriberad tillställning på Mosebacke festvåning. En myckenhet känt folk, mest Fredenstammissar — en del konstnärer och författare. Alla var där utom Nils Ferlin. Man hade inte hittat honom.

Flera talare steg upp och talade vackert om Nils och hans verser och vi applåderade talen. Men när Nils Adler steg upp och citerade "Får jag lämna några blommor" då skrek målaren Magnusson: "sitt ner och håll käften" och den fine och vänlige Nils Adler satte sej lite vresigt.

Vid kaffet och avecen kom Lillebror S. och Annell och spelade dalalåtar på fioler. Sedan ombads jag att ta upp en inledningsvals för nu skulle det dansas. Plötsligt kom Vilhelm Moberg fram till flygeln och bad mej kompa hans munspel och det blev polkor och hambos, som han spelade när han dansade, och efter en avslutande bondvals kom det fram en fotograf och undrade om han inte kunde få ta en bild av oss två. Men se det gick inte. "Jag låter inte fotografera mej med en anställd", sade Moberg.

När jag relaterade detta för Lillebror S. blev han rasande, tog med mej och gick över till Moberg och bad att få presentera mej som god vän och kollega och alls inte anställd. Moberg sade då att han var ledsen att han trott att jag var ställets pianist. Själv har jag undrat om inte detta var rätt odemokratiskt. Vid midnatt hade man hittat Ferlin som fick göra en bejublad entré, livligt hyllad, och fick den insamlade presenten — jag tror det var en check.

Innan jag slutar dessa minnen måste jag berätta om den gången Nils kinesade hos mej, vilket hände ett halvt dussin gånger. Men den gången efter en rätt så våt kväll gick Nils in i duschrummet just när jag stod och lagade kaffefrukost med rostat bröd. Då hörde jag plötsligt ett vrål från duschrummet, rusade dit, öppnade dörren och undrade vad som hänt. "Ingenting broder, jag bara råkade se mej i spegeln", skrattade den mörka rösten.

Ja, sedan kom Henny in i bilden och allt förändrades. Nils försvann till Penningby och där i villan lär Henny ha inrättat ett nytt, fint skrivbord med skrivmaskin, papper och en bekväm stol. Här skulle diktas. Men Nils Johan Einar Ferlin satte sej aldrig där, har det berättats.

Det är många, alltför många, som säjer sej ha känt Ferlin som vän och kompis. För min del kan jag tala om att Kerstin och jag såg honom trenne gånger på middag i vår lägenhet på Nybrogatan och då var han sällskaplig och en fin berättare. Först vid 10-tiden (22.00) blev han orolig, ville ha en taxi och det blev väl Freden, för där trivdes han. Han var en fin person Nils.

Ivar Lo och Nils Ferlin

Ivar Lo-Johansson berättar i sin senaste bok "Tröskeln" (Bonniers) om hur han i sitt "hybbel" i Götgatsbacken intill Ebba Brahes palats i början av 30-talet då och då fick besök av — bland många andra — också Nils Ferlin. Poeten "stannade gärna tills solen stod högt på himlen. Då släntrade han, rakryggad och värdig, iväg utför gatan. Hans sätt både att komma och gå hade sin eleganta stil. Det var en skådespelares entré och gång över scenen."

Om Nils Ferlins omskrivna "svans" av beundrare och snyltande figurer av alla tänkbara sorter har Ivar Lo en hel del att säga och i allmänhet knappast något positivt. "Hans beundrare bet sig fast vid honom som löss. De närde sig också intellektuellt på honom likt löss. Ibland försökte han skaka dem av sig, men han accepterade dem trots allt."

Och om hur diktaren Nils Ferlin fungerade skriver Ivar Lo: "Han skrev inte mycket men han ställde kravet på det han skrev mycket högt. Hans skrift flöt långa tider sparsamt som hos en runristare. Han hade också lättare än någon annan av de yngre författarna att placera det han skrev. Han fick ofta beställningar på bidrag. Han hade sitt förlag bakom sig."

I det stora vetandets tid

Av *Anna Halling*

I det stora vetandets tid
blev de skarpa hjärnorna
förblindade i sin nit.
Vi skall forska
för att kunna utarbeta
den stora förbannelsens redskap.

Vad rör oss de stora massorna
och deras strävan att leva ...
Vad rör oss dikt och sång
och allt vackert och vekt ...
Det passar ej
i det stora vetandets tid.
Vad rör oss att miljoner hungra
och är utan hem ...

Vi har så mycket viktigare
att ägna oss åt.
Atom- och vätebomben,
gifter allt effektivare,
dödsstrålar från månen
hoppas vi snart kunna dirigera.

Så vad rör oss dikt och sång
och de små människorna ...

Till Anna

Anna, Såg Du i Poste Restante
Att Bengt Eriksson
har funderingar?
Han undrar, hur vi människor
ska känna igen varandra
i Himmelen
kropplösa
då vi ej givit oss tid
visa våra själar

Om jag kommer till himmelen, Anna
kommer jag att känna igen Dej,
Du visade Din själ
den genomlyste hela Din varelse
den var klar, lysande och värmande
Ja, Dej Anna skulle jag känna igen
om jag nu kom till himmelen

Ruth Hladisch

PAPPERSSVALAN

Av *Bert Westerström*

De gamla var kloka
ristade sina ord i sten,
tatuerade jordens hud.

Jag ristar på papper jag.
En klen tröst
mot förintelsen en dag.
Urberget skall bestå,
men kommer regn, kommer vind och eld
vad är ett papper då ...

Av pappret viker jag en papperssvala
och kastar ut i det blå
så långt kan aldrig ett ristat urberg nå.

TVÅ DIKTER

Av *Ebba Ehrenborg*

BARA INGENTING

vad måste man ha ambitioner för

varför talar alla om planer
och avsikt
varför talar alla om göra

när man inte är
får man inte vara det

jag är väl ingen general heller
jag är ju bara ingenting

alla människor ska göra
alltid är det nåt

måste livslögnen vara så tidsödande

VÄCKARKLOCKAN

Varför vänder ingen sina aggressioner
mot väckarklockan
Varför ska detta oväsen dra mina gränser
Varför ska mitt liv behärskas av en plåtburk

Grämelsens son i grammofon sjungs av allt flera alltmera

I livets villervalla

—Ett nyckelord när det gäller förståelsen av Nils Ferlin är ett ord, om vilket han själv sagt att det kanske är språkets viktigaste ord. Ordet är oro, säger Ove Engström på omslaget till sin nya LP "I livets villervalla" (MusiCant Records, MULP 420 8202). Han inleder de 16 visorna med "Cirkus", som han med rätta kallar ett av skaldens mästerverk. Här står Ove Engström själv för tonsättningen liksom till skivans titelvisa "I livets villervalla" och ytterligare fem nummer: "Gick jag allena", "Nu sover sorg", "Av trummor och tamburiner", "När lyckan mötte kärleken" och "Det finns så många gårdar". Bland övriga tonsättningar är självfallet Lille Bror Söderlundh representerad med de flesta numren. Men Ove Engström har också tagit med tre av Tor Bergners finaste melodier: "Av ständig oro", "Stjärnorna kvittar det lika" och "En skål i Bröder". Torgny Björk är representerad med sin tolkning av "I folkviseton". — Att Nils Ferlin-Sällskapets medlemmar kan köpa Ove Engströms nya LP till ett lägre pris framgår av annons på sid 9.

Lille Bror S-skiva med mycket Ferlin

Den enligt de flestas mening främste tonsättaren av Nils Ferlins visor, Lille Bror Söderlundh, har operasångerskan Gunnel Eklund ägnat en förnämlig LP (SLP 33124 FABO). Mycket riktigt dominerar också Nils Ferlin texterna med 6 av de 16 visorna. Gunnel Eklund visar här vilket brett register hon behärskar: från de ödsliga stämningarna i "Vilse" och "Inte ens ..." till de uppsluppna tongångarna i "Den stora kometen" och inte minst i "Pulex irritans". De övriga två Ferlintexterna är "När skönheten kom till byn" och "Får jag lämna några blommor" — den sistnämnda har fått ge hela skivan dess namn. För de andra vistexterna står bl a Nils Ferlin-Sällskapets tidigare ordförande Ingegerd Granlund och den tidigare Ferlin-pristagaren Ebba Lindqvist och vidare Emil Zilliacus, Moa Martinson, Rune Lindström och Astrid Lindgren och Lille Bror Söderlundh själv med "Du Lasse, Lasse liten". Skivan avslutas med Ture Nermans mjuka "Den vackraste visan".

Ferlin och Söderlundh dominerar finländsk LP

Dick Granroth heter en läkare i Karis i södra Finland, som sedan snart 20 år gjort sig känd som vistolkare till guittarr och förekommit en hel del också i radio. Nu har han utgivit LP:n "Från färdvägar vida" (Kompass Records, KOLP 48) med fem texter av Nils Ferlin (de klassiska "En valsmelodi", "När skönheten kom till byn" och "En liten konstnär" och de inte så ofta hörda "När lyckan mötte kärleken" och "Höstmelodi"). Fyra av Dan Anderssons dikter finns med och en av vardera Ture Nerman, Evert Taube, Ulf-Peder Olrog och Håkan Elmqvist. Klart dominerande bland tonsättarna är Lille Bror Söderlundh, som förutom fyra av de fem Ferlin-tolkningarna också är representerad med sin "Lasse, Lasse liten" med egen både text och musik.

Ruben Nilson nyinspelad på LP

Den förste Ferlin-pristagaren, skalden, målaren och plåtslagaren Ruben Nilson, skulle i år ha fyllt 90 år. Den kände Ferlin-tolkaren Håkan Steijen, ordförande i Yrkestrubadurernas Förening (YTF), har spelat in ett minnesalbum, en LP med 15 visor både välkända och aldrig publicerade. Skivan som heter "Skuggsidan", är utgiven på YTF:s skivmärke med beteckningen YTF 50 433 och distribueras av EMI. Den mest kända visan är utan tvekan "Fimpen och tändstickan" om "två vilsekomna själar ur nattens maskerad", de marknadens själar som Ruben Nilson kände lika medmänskligt för som Klara-brodern Nils Ferlin (som Håkan Steijen själv påpekar). Någon gång men alltför sällan har man också hört t ex "Midsommardans i fattighus" och "Fjärilen i Hagalund". Tidigare okänd lär däremot vara den självbiografiska "Plåtslagaren", som skrevs långt före debuten 1935 med "Vanvördiga visor". Till den och till ytterligare fyra har Håkan Steijen satt musiken. För de övriga melodierna svarar Ruben Nilson själv.

Nya Ferlin-statyn akademiskt ventilerad

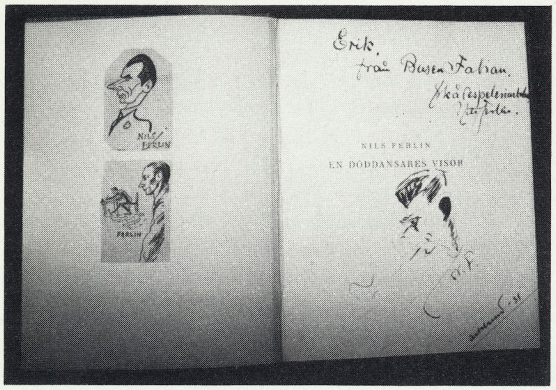
"K G Bejemarks staty av Nils Ferlin vid Klara kyrka i Stockholm" är titeln på en akademisk uppsats av Bengt Månsson, som ventilerats vid ett proseminarium vid Stockholms universitets institution för konstvetenskap. Enligt förordet bygger uppsatsen på "minnesanteckningar, korrespondens med myndigheter, institutioner och privatpersoner, räkenskaper och annat material angående Ferlin-statyn som ordföranden i Nils Ferlin-Sällskapets statykommitté Olof Ögren samlat under tidsperioden 771114—820911" plus protokollsutdrag från KNAP:s sammanträden och tidningsreferat.

Att Olof Ögren, som man kunnat förmoda, haft åtskilligt att samla, framgår med all önskvärd tydlighet. Lika klart framgår av protokollsutdragen, hur KNAP till slut tvingades inse att man rimligen inte borde försöka inkräkta på konstnärens frihet att utföra statyn enligt sina egna intentioner.

Klart förefaller det dessutom att Olof Ögren undanhållit Sällskapet många pittoreska detaljer från fem års strapatser med KNAP och andra kommunala potentater. — Kanske något för möjliga memoarer?

Till Erik från Nils Johan Einar

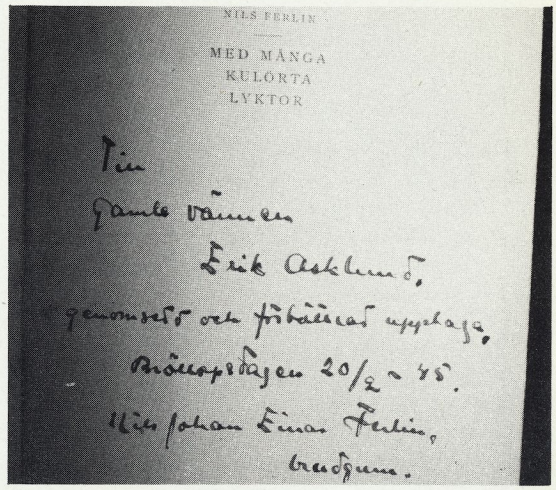
På Söder i Stockholm finns det ganska gott om antikvariat av varierande format och kvalitet. På ett bra och ganska nyöppnat sådant, Evas Antikvariat på Ringvägen 143, hände sig för en tid sedan att sekr kände ett gryende anfall av hänsynslös bibliomani, när skåpdörrarna låstes upp till de verkliga dyrgriparna. Där låg ganska många nummer från Erik Asklunds omtalade stora bibliotek och bland dem två helt unika Ferlin-böcker i originalupplagor.

Den ena var debutsamlingen "En döddansares visor" från 1930 med följande dedikation, skriven med Nils Ferlins ovanligt vackra piktur (innan den med bibehållen skönhet hunnit bli mera driven):

Erik
från Busen Fabian
Skådespeleriarbetare
Nils Ferlin

och därunder det tecknade självporträtt som han då och då prydde böcker och gästböcker med, även det i en ovanligt god version. På sidan mitt emot fanns två karikatyrer av den magre poeten inklistrade, säkerligen av Erik Asklund.

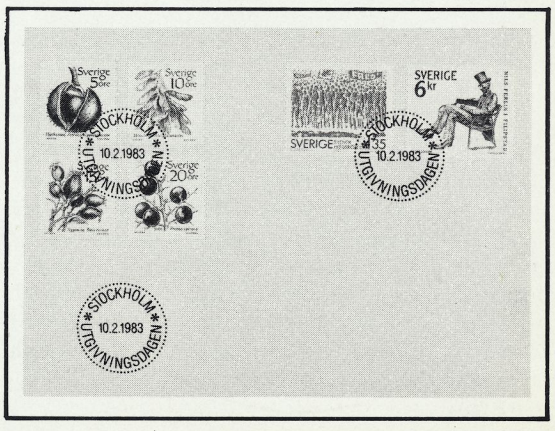
Den andra boken var "Med många kulörta lyktor" från 1944, ett originalexemplar som skalden tydligen sparat en tid, *"genomsett och förbättrat"* och dedicerat *"Till gamle vännen Erik Asklund"* på sin egen bröllopsdag den 22 februari 1945. För säkerhets skull har han också undertecknat sig som *"brudgum"*. Den utlovade förbättringen gäller två dikter. I "Jag är så rädd —" har poeten i fjärde strofen ändrat *skall* till *ska* på två ställen. I den långa inledningsdikten "Monolog i månsken" har han korrigerat ett uppenbart korrekturfel: en professor *"men* en sval respekt för blodet" har ändrats till en professor *"med* en sval respekt ...". —Felen är mycket riktigt rättade i den samlade upplagan Nils Ferlins Dikter 1961.

Den första boken har inköpts av Ferlin-Sällskapet för att ingå i den samling, som i någon form skall finnas i anknytning till ett planerat Ferlin-rum i förslagsvis Stockholms Stadsmuseum. Den andra boken innebar en för sekr övermäktig frestelse.

Ferlin på frimärke

Någon ryttarstaty fick aldrig Nils Johan Einar. Men nu har han fått en utmärkelse som slår både ryttarstatyer, hedersdoktorat och annat sådant: hans soffstaty har kommit på frimärke. Vilket postalt geni som bestämt att frimärket skall finnas enbart i valören 6 kr låter sig icke utredas. Beloppet motsvarar inget brevporto — det tredubbla är som bekant 5:50. Valören förekommer enligt portotabellen uteslutande för utrikes trycksaker och för småpaket med flygpost utom Europa. Lågt räknat 90 procent av avsändare av sådan post lär vara företag, som ju använder frankeringsmaskin i stället för frimärken. Postalt — genialt.

I Filipstad celebrerades frimärket av den nya Ferlingruppen, som till sitt första arrangemang lockat med egna avsevärda förmågor i form av Gunde Johansson och kompositören och dirigenten Jörn Granberg med Kroppa-kören. Men "illa, mycket illa hade man bedömt Ferlins popularitet här hemma", som Filipstads Tidning uttryckte saken. Den utannonserade samlingssalen i biblioteket räckte inte alls, och över 300 personer måste flytta till en lokal, som både till namnet och gagnet bättre fyllde sin uppgift: Ferlinskolans aula.

I senaste laget

börjar det snart vara att bli ägare till Ferlin-tallriken nr 1. Några hundra exemplar finns fortfarande kvar, men i takt med att nya tallrikar i serien kommer, börjar landets samlare inse att det snart är dags att slåss på allvar om de återstående. I december kommer tallrik nr 3 i serien, som skall omfatta 6, eventuellt 10 nr.

Tallrik nr 2 kom strax före nyåret och försäljningen är i full gång. Den kommer troligen att gå åt i snabbare takt än den första, då allt flera börjar förstå vilket samlarvärde dessa förnämliga konstverk också representerar.

Varje såld tallrik betyder 5 kr netto till Nils Ferlin-Sällskapet. Det är till stor del tack vara detta som vi 1982 kunde dela ut 28.000 kr i pris och stipendier och i år troligen 40.000 kr. — *En helt unik insats i privat kulturstöd till den svenska lyriken!*

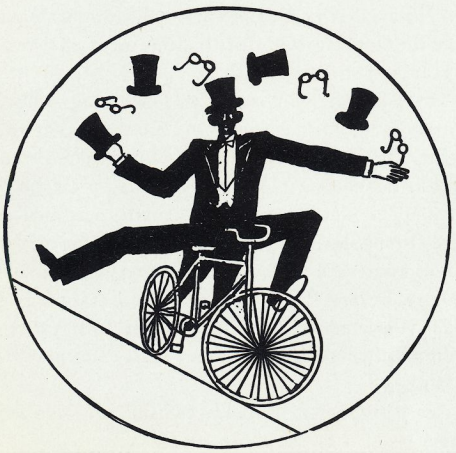

Ferlin framför Café Cosmopolite på Vasagatan, där Bobergs Centralpost dekorativt speglar sig i rutan.

Medlemmar betalar betydligt under ordinarie pris: 80 kr för nr 1 och 80 kr för nr 2 exkl moms plus exp-avgift (25 kr) vid beställning av minst 5 ex. Vid beställning av minst 10 ex *ingen* exp-avgift. *Medlemmar beställer genom Enström Trading Co AB, Box 57, 163 91 SPÅNGA tel 08-36 29 20.*

Ordinarie cirkapris är 140 kr för tallrik nr 1 och 140 kr för nr 2 inkl moms. Icke medlemmar kan köpa dem i bokhandeln och i vissa varuhus eller via Enström Trading.

Många bokhandlare visar en svårartad brist på intresse för Ferlin-tallrikarna — men Nils Ferlins dikter i bokform tjänar de avsevärda pengar på.

Så låt oss alla hjälpas åt att fråga i bokhandeln efter Ferlin-tallrikarna för bekantas räkning — *fråga och fråga intill tjatighet, så att bokhandlarna verkligen håller tallrikar i lager.* Det är ju inte mer än rätt att också icke medlemmar får en chans att köpa!

Tallrik nr 3 finns än så länge bara i form av vidstående skiss. Den utkommer i december och kostar då ca 145 kr inkl moms. Förmånspriset för medlemmar efter samma principer som tidigare tallrikar blir 90 kr plus moms och expavgift vid beställning av minst 5 ex.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE

Styrelsen för Nils Ferlin-Sällskapet får härmed lämna verksamhetsberättelse för 1982.

Styrelsens sammansättning

Ordförande
författaren Sandro Key-Åberg

Vice ordförande
direktör Olof Ögren

Sekreterare
redaktör Gunnar Larson

Skattmästare
direktör Curt Enström

Övriga ledamöter
riksdagsman Sven Aspling
fil mag Tor Englund
redaktör Edvard Matz

Suppleanter
redaktör Axel Liffner
konstnär Idun Lovén
skådesp Eva-Lisa Lennartsson

Adjung ledamot
fil mag Jenny Westerström

Redaktör för Poste Restante
red Gunnar Larson

Styrelsen har under 1982 sammanträtt i samma omfattning som under de senaste åren.

Årsmötet den 11 maj på Sjöfartshuset i Stockholm samlade närmare 100-talet deltagare. Styrelsen blev återigen enhälligt omvald. På det följande sammanträdet konstituerades densamma utan ändring.

Till årsmötesmiddagens lotteri hade som vanligt ett 20-tal vänliga givare skänkt konst, böcker m m. Nettoinkomsten blev 1 000 kr. I övrigt gjorde i tur och ordning Henry Iserman, Ebba Ehrenborg, Håkan Steijen och Ove Engström aftonen mycket lyckad.

En kort tid före årsmötet hade fem författare tilldelats vardera 2 000 kr i arbetsstipendier. Mottagarna var Dagmar Aronsson (pseudonymen Anna Halling), Bertil Gedda, Majken Johansson, Ralf Parland och Urban Torhamn.

Den 19 oktober fick författaren Lars Lundkvist 1982 års Ferlin-pris på 15 000 kr och trubaduren Olle Adolphson mottog årets Trubadur-pris på 3 000 kr, ett belopp som tillkommit som gåva till Nils Ferlin-Sällskapet för detta ändamål. Givaren heter Inger Sundberg, som f ö är systerdotter till Nils Ferlin. Priserna utdelades av Sandro Key-Åberg resp Tor Bergner.

Efter middagen läste Ruth Hladisch sin egen dikt "Ack, man vet ej vad man säger...", följd av Lars Lundkvist, Olle Adolphson och Dagmar Aronsson som också föredrog egna verk. Ivar Öhman berättade minnen från sitt samarbete med Nils Ferlin i tidningen "Folket i bild", och Jan Sällström, Håkan Steijen och Torgny Björk bidrog med sång. Aftonens lotteri med mycket värdefull konst, böcker etc från många generösa givare inbringade denna gång hela 2 000 kr.

Nils Ferlin-Sällskapets ekonomi har avsevärt förstärkts under 1982. Gåvoförmånen i anslutning till försäljningen av den första utgåvan av Nils Ferlin-talriken nr 1 (i en samlarserie på 6 ev 10 st årstallrikar) har inneburit ett tillskott på 20.000 kr och överskottet på insamlingen till Nils Ferlin-statyn i Stockholm blev nästan exakt samma belopp, sedan Statykommittén beslutat att överföra beloppet som gåva till Nils Ferlin-Sällskapet. Härtill har kr 5.000 avsatts på särskilt konto för en baskermössa i brons som statyn kommer att förses med vintertid.

På sätt som motsvarar tendensen de senaste åren utträder och avlider ett trettiotal medlemmar, samtidigt som drygt hundratalet nya medlemmar kunnat noteras. Betalande medlemmar är ca 1.700 st varav drygt 600 är pensionärer och studerande. Totalt betalar f n ca 600 medlemmar sin avgift ett år i förskott, och antalet ständiga medlemmar visar en tendens att öka, trots att avgiften numera är höjd till 300 kronor.

Emellertid torde det under 1983 bli nödvändigt att avföra nära 300 medlemmar, som uppenbarligen gärna tar emot Poste Restante två gånger per år, fast de försummar sin avgiftsinbetalning. — Tyvärr får vi in närmare hundratalet Poste Restante i retur, enär adress eller namnändring etc. skett utan att besked härom lämnats. En väsentlig orsak till att medlemsavgifterna knappt räcker till totalkostnaderna för Poste Restante och dess distribution, beror på denna negativa komponent i ekvationen.

Den 11 september 1982, en vacker höstlördag, fullbordade Kommittén för Nils Ferlin-statyn i Stockholm sitt arbete. Nils Ferlin stod denna dag plötsligt på trottoaren framför Klara kyrka och tände ett "knaster", i lite lä för vinden. Succén var klappad och given. K G Bejemark, massmedia och åskådare i tusental verkade vara minst sagt nöjda med detta förnämliga konstverk. Nittiotalet inbjudna gäster till buffén på gamla restaurang Pilen, omedelbart före statyns avtäckning, fick ytterligare ett bevis på vad som fortfarande kan åstadkommas helt på frivillighetens väg i detta poesibehövande land.

I övrigt hänvisas till följande bokslut för Nils Ferlin-Sällskapet per den 31 december 1982.

RESULTATRÄKNING

Intäkter	821231	811231
Medlemsavgifter	44 028.—	35 730.—
Gåvor	47 999.70	17 340.—
Lotteri	3 000.—	—
Ränteintäkter	11 395.15	8 990.74
Summa intäkter	106 422.85	62 060.74
Kostnader		
Poste Restante	-26 502	-25 575.—
Stipendier	-28 000.—	-16 500.—
Övriga kostnader	- 6 912.50	-12 298.76
Summa kostnader	-61 414.50	-54 373.76
Årets resultat	**45 008.35**	**7 686.98**

BALANSRÄKNING

Tillgångar		
Kassa	1 334.80	20.05
Postgiro	9.099.79	2 894.88
Bank	117 378.64	81 909.24
Räntefordran postgiro	344.29	—
Summa tillgångar	128 157.52	84 824.17
Skulder och eget kapital		
Årsavgifter, förutbetalda	20 230.—	21 115.—
Diverse personer		700.—
NF Statyn	—	90.—
NF fonden	40 000.—	40 000.—
Summa skulder	60 230.—	61 905.—
Eget kapital		
Kapitalkonto IB	22 919.17	15 232.19
Årets överskott	45 008.35	7 686.98
Summa eget kapital	67 927.52	22 919.17
Summa skulder och eget kapital	**128 157.52**	**84 824.17**

Stockholm i februari 1983

Sandro Key-Åberg *Gunnar Larson*
Sven Aspling *Edvard Matz*
Tor Englund *Olof Ögren*
Curt Enström

Penningplacering var kärleksgåva

Följande solskenshistoria om en sanningskyldig kärleksgåva är riktigt sann, försäkrar i tur och ordning Gun Jansson i Sollentuna och skattmästaren Curt Enström. När Gun just tagit ett foto av Ferlin-statyn i Klara för den tidning där hon jobbar, Postgirots personaltidning "Inlägget", kom en elegant, färgad dam fram och studerade statyn på ett nästan närgånget sätt. När hon efter avslutat studium vandrade bort mot Klara kyrka, stirrade Gun bestört på skalden som plötsligt såg ut att ha en sedel i den hand som inte håller tändstickan. I själva verket var det två hopvikta hundralappar som satt instuckna mellan bronshänderna. Penningplaceringen föreföll en aning djärv, ansåg Gun som tyckte att hon borde försöka hjälpa den generösa damen till en något säkrare form av donation. Med sedlarna i hand skyndade hon efter mot kyrkan, klappade damen försynt på axeln, visade hundralapparna och frågade om hon kunde hjälpa till med en lämpligare placering. Men donator bara skakade på huvudet och gick tillbaka mot statyn. Gun tänkte att hon skulle titta efter sedlarna, men damen inte ens såg mot statyn utan bara försvann i den livets villervalla, som gatukontoret kallar Klarabergsgatan.

Gun hade en svag aning om att det finns ett Nils Ferlin-Sällskap, och på jobbet hade hon nära till källan för postgironumret. Varpå Curt Enström två dagar senare tacksamt kunde förbättra vår ekonomi med ovanligt oväntade 200 kr. Samt avlåta tacksamhetsskrivelse till Gun.

— Till vem ska vi dela ut denna underbara kärleksgåva, undrade en redaktionen närstående medarbetare på en inre spalt i en aftontidning. Egentligen borde det ju ha varit en alldeles sällsynt utfattig poet som hade upptäckt hundralapparna, så hade de inte behövt ta omvägen över vårt Sällskap.

Se, det var en rigtig Historie, som den store sagopoeten uttryckte sig på dansk prosa.

REVISIONSBERÄTTELSE

Granskning av räkenskaperna för år 1982 har verkställts. I anslutning härtill får jag avge följande berättelse.

Protokoll och styrelsens berättelse över verksamheten har genomgåtts.

Behållningen på postgiro och bank har kontrollerats.

Revisionen har ej givit anledning att framställa någon anmärkning. Jag tillstyrker därför att styrelsen beviljas ansvarsfrihet för den tid revisionen omfattat.

Danderyd den 11 mars 1983

Sten Skanne

Prisutdelningen 1982

Professor K G Bejemark inledde höstmötet med att överlämna en ny, högst originell ordförandeklubba, enligt hans egen beskrivning utformad som "en bock med svinläder i botten". Den visade sig fungera på avsett sätt, när Sandro Key-Åberg hälsade runda hundratalet medlemmar välkomna. Ordföranden gav en bild av årets Ferlin-pristagare Lars Lundkvist som ättlingen till den store folkpredikanten Carl Olof Rosenius med ekon i sin lyrik från både Gamla och Nya Testamentet, med stort intresse för den samiska kulturen och med en diktning om kärleken som ett äreminne över livet och levandets äventyr.

Lars Lundkvist tog med synbar förtjusning emot sin check på 15.000 kr, som han kvitterade med att läsa en svit "Visor" från 1978, en dikt dedicerad till Nils Ferlin ("som betytt mycket för mig"), en rad dikter ur en kommande samling och till sist en alldeles nyskriven dikt till och om Nils Ferlin.

Broder Tor (Bergner) höll totalt oförberedd ett charmant hyllningstal till årets trubadurpristagare Olle Adolphson, som han ansåg egentligen inte behöva någon presentation. Han kunde berätta att Nils Ferlin med stort gillande lyssnat till några av Olle Adolphsons tolkningar av hans visor innan han gick bort. Pristagaren förklarade i sitt tacktal att han nu kunde bekräfta riktigheten i vad han sedan länge hört, nämligen att Nils Ferlin-Sällskapet är mycket roligare än andra litterära sällskap. Han påpekade att Nils Ferlin aldrig går att efterlikna. Hans språk är totalt unikt. Det är högst riskabelt att tonsätta honom, och egentligen skulle det inte behövas — den ferlinska dikten är musik redan i orden.

Delikat aftonvard avåts med inlevelse. Avecen till kaffet bestod främst — om än icke helt — av litterär och musikalisk underhållning av hög klass. Ruth Hladisch läste sin egen dikt "Ack, man vet ej vad man säger ...", som broder Nils själv kommenterat med betyget "utmärkt" (se Poste Restante nr 2, 1974). Lars Lundkvist bidrog med ännu flera dikter liksom Olle Adolphson, som lämnat lutan hemma och i stället läste utdrag ur en "någon gång utkommande" diktsamling med bl a visor som han ännu inte hunnit tonstätta. En av årets fem arbetsstipendiater, Dagmar Aronsson från Lycksele med diktarnamnet Anna Halling, föredrog också egna dikter, bl a en på Västerbottens-mål, och en annan av hennes visor framfördes till guitarr av Jan Sällström. Som välavvägd motsättning till all lyrik berättade Ivar Öhman på underfundig prosa högst personliga minnen av "redaktionellt" samarbete med Nils Ferlin. För mera sång svarade Håkan Steijen och Herr T, d v s Torgny Björk.

Till den förnämliga underhållningen kunde också räknas avnjutandet av ett stort fotomontage av den nya Klarastatyn med utsökta bilder av pressfotografen Bo Schreiber, Aftonbladet.

Aftonens lotteri inbringade 2.000 kr och innebar en mycket god affär för vinnarna, då enbart konstverksvinsternas marknadsvärde av behjärtad sakkunskap uppskattades till ca 8.000 kr. Konstverken hade skänkts av Nisse Ritarn Jonsson, Ann-Cecile Lagerblad, Birger Lindberg, Idun Lovén, Nils Ferlin-Sällskapet, Håkan Steijen och Enström Trading. Dessutom hade böcker skänkts av Ingeborg Erixson, Eivor Hagliden, Ruth Hladisch, Sandro Key-Åberg och Stig Warren.

Därefter vandrade alla hem: pristagare, lotterivinnare och vanlig allmoge inklusive

sekr

Avtagbar huvudbonad kostar 5000 kr

Nils Ferlin ska inte behöva frysa om huvudet framför sin soffa utanför Klara kyrka, är det tänkt. Han ska få en huvudbonad av lämplig sort vintertid. Den torde bli av hygglig kvalitet, då den får kosta upp till 5 000 kr enligt beslut av statykommittén på dess sista sammanträde. Tanken uppges vara att huvudbonaden under eventuellt högtidliga former tas av resp på vid därför lämpad resp övergång mellan resp årstider. Eller som det heter i kommitténs slutprotokoll: "Härutöver beslöts att skulpturen ev skulle vintertid förses med en huvudbonad och uppdrogs åt K G Bejemark att utforma huvudbonaden inom en kostnadsram av kr 5 000:-"

Nya medlemmar
t.o.m. 28 februari 1983

Ahlning, Hjalmar, Segerstadsväg 1 A, 440 06 Gråbo
Alfredsson, Lennart, Pl 145 B, 440 06 Gråbo
Almé, Olle, Varvsgat 7, 671 00 Arvika
Almqvist, Einar, Rådjursstigen 32, 171 72 Solna
Antonsson, Lennarth, Gnejsväg 17-201, 902 42 Umeå
Aronsson, Dagmar, Linnéväg 10 C, 921 00 Lycksele
Berglund, Roger, Vigelsjöväg 16 B, 761 00 Norrtälje
Bergström, May, Mellanvångsväg 6 B, 223 55 Lund
Bergström, Ulf, Hantverksgat 19 C, 221 38 Lund
Berling, Rikard, Boxergränd 20, 123 62 Farsta
Bernving, Allan, Borgväg 1, 387 00 Borgholm
Björkman, Signhild, Tengdahlsgat 24, 116 41 Stockholm
Boksjö, Eva, Persbergs Herrgård, 682 00 Filipstad
Borgholms Kommunbibliotek, Box 52, 387 00 Borgholm
Brozell, Nils Erik, Broddesonsgat 48, 302 38 Halmstad
Calmgård, Anna-Lisa, Gunnilbogat 32 A, 723 40 Västerås
Carlson, Bengt, Slottsgat 134, 602 22 Norrköping
Christiansen, Olaf, Ekebyholm 1550, 762 00 Rimbo
Cleman, Asta-Charlotta, Öxnäsväg 2, 450 63 Högsäter
Dahl, Birger, Veckoväg 38, 175 41 Järfälla
Diös, Anders, Box 116, 751 04 Uppsala
Edelin, Sigvard, Lindvallsplan 4, 117 36 Stockholm
Edfors, Evert, Pl 1180, 752 00 Rimbo
Eliasson, Torsten, Vårväg 7, 171 40 Solna
Erikson, Jan H., Eddagat 6, 753 32 Uppsala
Evensen, Björn, Norrviksväg 18, 181 62 Lidingö
Ferlin, Anna-Greta, Beateberg, 540 50 Moholm
Ferlin, Tore, Beateberg, 540 50 Moholm
Fornander, Margareta, Eknäsväg 8 A, 112 64 Stockholm
Forsberg, Arne, Katarina Bangata 62, 116 39 Stockholm
Fredholm, Lennart, Strandväg 16, 652 23 Karlstad
Grums Kommunbibliotek, Box 31, 664 00 Grums
Gustafsson, Hugo, Postbox 17070, 402 61 Göteborg
Gustavsson, Christer, Väktargat 32 A, 754 22 Uppsala
Hagström, Gerd, c/o Carlsson, Sjöskumsväg 15, 123 57 Farsta
Hallberg, Anita, Johan III:s Väg 13, 387 00 Borgholm
Hallerstedt, Jerker, Kyrkogat 66 B, 671 00 Arvika
Hallén, Gösta, Bergslagsgat 9 A, 652 22 Karlstad
Hallgren, Erik, Herstorpsväg 19, 691 45 Karlskoga
Hedin, Gunvor, Sätunaväg 16 F, 195 00 Märsta
Helldin, Bertil, Stjärnväg 36, 791 00 Falun
Hilberth, Sören, Körsbärsväg 35, 541 41 Skövde
Hofgård, Sixten, Arvikagat 80, 123 43 Farsta
Holmberg, Yngve, Box 10, 370 41 Ramdala
Holmerud, Anna, Klackväg 25, 126 39 Hägersten
Holmerud, Sture, Klackväg 25, 126 39 Hägersten
Holmström, Gösta, Ringväg 6, 660 60 Molkom
Jansson, Ebba, Gotlandsgat 84, 116 38 Stockholm
Jengsell, Bertil, Bordsväg 50, 122 46 Enskede
Johansson, Olof, Askims Domarringsväg 240, 436 00 Askim
Johnsson, Margaretha, Svansjögat 55, 217 66 Malmö
Karlsson, Birgitta, Fredriksdal Flugeby, 574 00 Vetlanda
Kolthoff, Marianne, Pl 3196, 683 00 Hagfors
Kruse, Sigurd, Sandhamnsgat 33, 115 28 Stockholm
Lagerman, Agneta, Lunkentusväg 29, 161 39 Bromma
Lehto, Lars-Erik, Visättraväg 47, 141 49 Huddinge
Lindman, Karin, Möckelväg 9, 121 64 Johanneshov
Lindstedt, Jan, Lidaleden 602, 603 61 Norrköping
Lockman, Irma, Flogstaväg 87 H, 762 63 Uppsala
Lundberg, Göran, Illerbacken 1, 181 44 Lidingö
Lundgren, Birgitta, Kvartsväg 154, 902 42 Umeå
Maurin, Inez, Högbergsgat 23, 116 20 Stockholm
Mellin, Gunilla, Industriväg 35, 135 40 Tyresö
Mårth, Rolf, Ringväg 5 B, 682 00 Filipstad
Norell, Bernd, Sparrisgat 5 B, 754 46 Uppsala
Nyström, Jan, Noreväg 62, 182 64 Djursholm
Olsson, Arne, Bergby 2105, 762 00 Rimbo
Peterson, Erik, Slagruteväg 18, 182 34 Danderyd
Petersson, Anna-Lena, Tallrisväg 43 C, 702 34 Örebro
Ribenfors, Margareta, Pl 343 A, 574 00 Vetlanda
Sandberg, Lars, Ekebyholm 1163, 762 00 Rimbo
Segerström-Wentzel, Maj-Brit, Abrahamsbergsväg 66, 161 45 Bromma
Sköldebäck, Lennart, Hasselgat 141, 194 37 Upplands-Väsby
Stenström, Bo-Göran, Kvisthamragat 7 A, 761 00 Norrtälje
Strömberg, Tage, Pl 531, 665 00 Kil
Tegner, Göran, Upplandsgat 82, 113 44 Stockholm
Torvalds, Ole, Tavastgat 30 B, SF-20700 Åbo 70, Finland
Waldegg, Jens, Stjärnväg 8, 191 40 Sollentuna
Åkerberg, Hans, Delsjögat 40, 217 65 Malmö
Åkerblom, Bengt, Herrgårdsgat 6, 652 24 Karlstad
Åsander, K.A., Älghammarsväg 33, 125 36 Älvsjö
Öberg, Per-Åke, Idungat 6, 113 45 Stockholm
Öster, Maria Eriksgat 3, 752 28 Uppsala
Östlund, Sven Arne, Lungsund, 688 00 Storfors

STÄNDIGT MEDLEMSKAP:

Elmes, Carlota, Pl 3110, 730 30 Kolsva
Johansson, Gunde, Motjärnshyttans Herrgård, 683 00 Hagfors
Kalmar Stadsbibliotek, Box 610, 391 26 Kalmar
Sjödin, Nils, Mellingebacken 6, 163 64 Spånga

Ferlin-grupp i Filipstad

Ingrid Berg heter ordföranden i den nybildade Ferlin-gruppen i Filipstad, som enligt meddelande skall arbeta för någon form av permanent Ferlin-utställning i stan. Som målsättning anger man bl a också "att arrangera ett par årligen återkommande Ferlin-dagar, förslagsvis i samband med septembermarknaden Oxhälja, med visor och berättelser i anknytning till Ferlin, samt en revy eller kabaré. — Sekreterare är Britt Källgarn, Pl 515 Östra vägen, 682 00 Filipstad, tel 0590-142 65.

Bilagor medföljer

KALLELSE

Nils Ferlin-Sällskapet håller ordinarie årsmöte

måndagen den 16 maj 1983 kl 19.00

i Sjöfartshusets festvåning, Skeppsbron 10, Stockholm

Föredragningslistan upptar bl a nominering av kandidater till 1983 års Ferlin-pris och Trubadur-pris. Styrelsen erinrar om medlemmarnas rätt att föreslå pristagare. Efter förhandlingarna vidtar den sedvanliga årsmötesmiddagen med landgång, kallt blandat kött med potatissallad och en varm fransk potatisgratäng och därtill ett glas vin eller öl/vatten och kaffe till ett pris av 95 kr inklusive serviceavgift. Högst 100 deltagere, d v s de som först anmäler sig.

Senaste anmälan till middagen onsdagen den 11 maj kl 12.00 till Karin Nordell, tel 08-36 29 20.

Anmälan är bindande.

Bok- och konstgåvor till det sedvanliga lotteriet är mycket välkomna.

Hjärtligt välkomna till årsmötet! *Styrelsen*

OBSERVERA!

Kära Medlem! Du gör klokt i att redan nu reservera dagarna kring den 20 oktober för att deltaga i årets utdelning av Ferlin-priset. —Denna gång har Saléns lovat att stå som värd med sin vackra aula i sitt hus på Norrlandsgatan. Förhoppningsvis kan vi räkna med att konstnären och författaren Roland Svensson berättar om sina minnen av vännen Nils Ferlin.

Väl mött!

Poste Restante Medlemsblad för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 1, 1983

Styrelsens funktionär: Curt Enström, Nybrogatan 14, 114 39 Stockholm. Tel 61 66 79

På dagtid tel 36 29 20 (efterfrågas: Karin Nordell) Sällskapets postgiro: 35 21 55—6

Redaktör för medlemsbladet: Gunnar Larson, Åsögatan 70, 116 24 Stockholm. Tel 08/68 60 06, 0764/364 89

Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg ISSN 0345—9519